

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie I.K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2025 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 marca 2018 r., sygn. akt II AKa 431/17, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z 15 września 2017 r. sygn. V K 45/16 na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku I.K. wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wyrokiem z 15 września 2017 r., sygn. V K 45/16, uznał I.K. winnym dwóch zbrodni zabójstwa, za które orzekł karę łączną dożywotniego pozbawienia wolności. W wyniku rozpoznanej apelacji Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 28 marca 2018 r., sygn. II AKa 431/17, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego. Postanowieniem następnie z 10 kwietnia 2019 r., sygn. II KK 312/18, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną. Pismem następnie z 26 sierpnia 2024 r. pierwotnie kierowanym do

Ministra Sprawiedliwości, skazany wskazał tożsame okoliczności, w których pismem z 29 kwietnia 2024 r. kierowanym do Sądu Najwyższego domagał się wznowienia postępowania zakończonych ww. prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego. Postępowanie w przedmiocie wniosku z 29 kwietnia 2024 r. Sąd Najwyższy postanowieniem z 9 września 2024 r., sygn. II KO 57/24, odmówił przyjęcia wniosku I.K. wobec jego bezzasadności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nierespektującego obowiązującego w postępowaniu wznowieniowym przymusu adwokacko-radcowskiego (bez wzywania do uzupełniania tego braku) w sytuacji, gdy „z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność”. Użyty przez ustawodawcę zwrot „odmawia” oznacza, że sąd jest zobligowany do przeprowadzenia takiej kontroli osobistego wniosku strony, który wbrew art. 545 § 2 k.p.k. nie został sporządzony i podpisany przez profesjonalnego przedstawiciela procesowego, pod kątem okoliczności, na których go oparto. Kontrola ta ma charakter quasi formalny co oznacza, że w jej toku nie dochodzi do merytorycznego rozpoznania wniosku ani do badania jego zasadności z punktu widzenia ewentualnych podstaw wznowienia, ale do wstępnego przeanalizowania treści wniosku, w celu ustalenia możliwości jego skutecznego złożenia. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało miejsce w sytuacji, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k. lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540 a k.p.k. lub art. 540 b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że przedstawiona przez skazanego argumentacja była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, która istotnie nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych określonych w rozdziale 56 k.p.k. Skazany w omawianym piśmie bowiem przecząc

dokonaniu przypisanych mu zbrodni nie tylko nie uprawdopodobnił ale i nie wskazał jakiegokolwiek przesłanki określonej w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. tj. nowych faktów lub dowodów, nieznanych przedtem sądom ani stronie, które ujawniłyby się dopiero po wydaniu orzeczenia wskazującego na to, że skazany nie popełnił zbrodni, za które finalnie został skazany. Okoliczność przemocy stosowanej przez Policjantów wobec skazanego była bowiem przedmiotem rozważań sądów obu instancji, które w sposób przekonywujący ją wykluczyły. Natomiast zgromadzony materiał dowodowy został uznany przez sądy obu instancji za wystarczający dla przypisania mu zbrodni zabójstwa.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację należało odmówić przyjęcia wniosku skazanego jako oczywiście bezzasadnego w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

[WB]

[a.ł]